

המרכז בחר ואישר היריד

ציון צפריה, העולם הזה

ציון צפריה, העולם הזה

טייבולת. אבל זה לא קרה. לא נבחרו הטובים ביותר שאפשר למצוא בארץ, ולא המברקים ביותר. אבל זהו ייצוג טוב למפלגת-העבודה כמו שהיא. ממוצע טוב. סיעה שלא תהיה הרבה יותר טובה מסיעות המיפלגה בכנסת האחרונות, אך בהחלט לא גרועה יותר. בסך-הכל: שינוי קטן לטובה.

היונים אינם פסולים

אם זה מסמן תזווה של המיפלגה ה לעבר היונים? אין זו ההגררה הנכונה. היונים בולטים למדי בהרכב שנבחר. היונה אורה נמיר זכתה בקולות הרבים ביותר, ואחריה היונה לובה אליאב. היונה אבא אבן נכנס. יש ברשימה גם אנשים קשוחים יותר, יונים-ניצים, יונצים. שושנה ארי בלי-אלמוזלינו היא נץ. אך הצבע הכללי הוא יוני-מתון. אין זה אומר שהמיפלגה הפכה ירנית. בהחלט לא. כי איש מן הנבחרים לא הניף את דגל היוניות, ולא ביקש להיבחר כיונה רווקא.

אבל זה אומר שאין אדם נפסל בשל היותו יונה מפלגת, כמו נמיר ואליאב. היוניות אינה מזיקה. ואם חברי-המרכז, 1250 איש שבאו מכל קצות הארץ, מחליטים כי מותר לבחור כיונה מפלגת כנציג המיפלגה לכנסת, פירוש הדבר כי זהו מצביה-רוח בקרב חלק גדול מאוד של הציבור בארץ. מי שמאמין כי הארץ, "זוהי ימינה" הופתע עלידי התופי עה. 1250 חברי מיפלגת-העבר דה אינם מאמינים כי הציבור

המוקיון של מיס' 37: למען אפרים זינגר (נבחר)

מבחינת המיפלגה, ההרכב הוא טוב. יש בכך משהו מפתיע לטובי בה. כי הפסימיסטים היו בטוחים שחברי-המרכז אינם מסוגלים להרכיב רשימה נכונה, בעלת הגיוון הנכון, הכישרונים הדרושים, חיששו מפני "רילי" שיכנסים לרשימה הרבה אנשי אגרוף של קבוצות-לחץ, מיעוץ

ה נראה כמו יריד. זה נשמע כמו יריד. זה היה יריד. יריד של עסקנים. הסחורה ביריד הזה היתה העסקנים עצמם, והם היו גם המוכרים.

לא רעיונות. לא מסרים. לא פיתורי נות לבעיות המדינה או המפלגה. אלה לא היו חשובים. גם המועמדים שיש להם רעיונות ומסרים, נזהרו מאוד שלא להפכם לדגל. כל אחד היה זקוק לקולות היונים והניצים ביחד, וכל אחד חיזר אחרי היונים והניצים כאחד. גם לובה אליאב, שהתגאה מיד אחרי הבחירה בכך שגם הניצים בחרו בו. זה היה יריד של עסקנים. העסקנים בחרו. העסקנים נבחרו. המועמדים הצינו את עצמם כעסקנים טובים יותר, מיקצועיים יותר.

לא היו שם אינטלקטואלים מברייקים (מלבד אבא אבן), ולא הוגי-דעות (מלבד לובה). אבל המיפלגה לא חיפשה אינטלקטואלים והוגי-דעות. היא חיפשה עסקנים, מיקצועיים, מומחים לעבודה מיפלגתית.

ומבחינה זו הבחירה היתה טובה. מבין הסחורה שהיתה בשוק, חברי-המרכז אבן בחרו בסחורה הטובה ביותר.

שינוי קטן לטובה

אם היתה רשימת הנבחרים נרי אית אחת אילו הורכבה חלילה עליידי ועדה מסדרת, לפי הסיגנון הישן, טפורטופוטפו, ולא עליידי המרכז הגדול? לאו דווקא.

וזה משמח. 1250 חברי-המרכז הרכיבו רשימה שגם חמישה אנשי-מיקצוע בלתי-משוחרים, המסורים לאינטרס של המיפלגה, היו מרכיבים כמותה. יש מינון "נכון" של נשים, מיד רחיים, צעירים, קשישים, חדשים ומנוסים. במקום ותיקים ועייפים, כמו זק אמיר המיוזח, באו צעירים ורעננים יותר, כמו אלי דיין המיוזח. הוותיקים היותר בולטים, כמו אבא אבן וחיים ברי, לבו נבחרו מחדש באורה דמוקרטית.

מי זה אלברט פרץ? הצעיר שלך לכנסת!

עד אז כדאי להמתין בניתוח אופייה של המיפלגה בתקופת-הכהונה הבאה.

פרס פלוס רבין

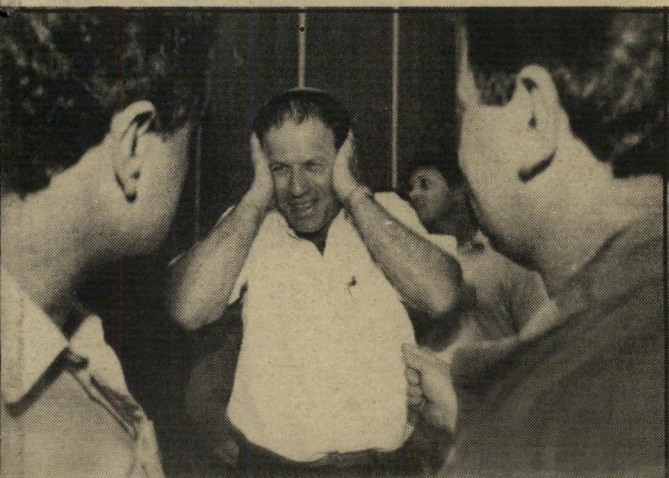
רעניין זה קבע מזכיר-המיפלגה עוזי ברעם הגדרה מעניינת. הוא אמר כי המיפלגה היא קשוחה בענייני ביטחון ומתונה בענייני שלום.

שלהם זו ימינה. הם מאמינים כי הציבור שלהם מקבל בחסיף-לב יונים מופלגים.

זהו איתות מעניין, שכדאי לעולם כולו לשים אליו לב.

אין זה אומר, כמובן, כי ההרכב הסודי של רשימת המיפלגה לכנסת יהיה יוני. השבוע נבחרו רק מועמדים לרשימה, אך לא הורכבה הרשימה עצמה. מה שיקבע, בסופו של דבר, יהיה הרכב הרשימה שתוגש לוועדת-הבחירות.

ציון צפריה, העולם הזה

ציון צפריה, העולם הזה

נבחר! אברום בורג בפוזת של אושר אינסופי

בעד אבא: בתו של עמרם לוק, מיס' 49, נגימיק